
بازنگری فضای آرامشی و بازپروری در ایران با بررسی نمونه موردی

مهتاب مددیاری^۱ - دکتر سعید پیری^۲

^۱ کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه آزاد تهران شمال، تهران، ایران

^۲ استادیار گروه معماری، دانشگاه آزاد تهران شمال، تهران، ایران

معماری بازپروری، شاید در ایران امری دیرینه باشد، اما به وضوح اهمیت خود را امروزه از دست داده است، از این رو لازم است تا بدان پرداخته شده و مناسب با فرهنگ و نیازهای روانشناختی معاصر، نسبت به تأسیس این مراکز اقدام شود، وجود امکان دسترسی به چنین فضایی میتواند در بهبود و ارتقاء سطح سلامت اجتماعی افراد موثر و مفید بوده و اثرات مثبتی را در ارتقاء سطح سلامت روحی جامعه در پی داشته باشد.

این مقاله به بررسی و تحلیل بناهای معماری می پردازد که در گذشته و اکنون به دنبال رشد و رفع نیاز روحی جامعه بوده و با هدف ایجاد مکانی جهت آرامش و بازپروری عموم شکل گرفته است. در این راستا ابتدا مفهوم بازپروری و آرامش را بیان و سپس با مقایسه و بررسی بناهای گذشته ایران مانند خانقاه می پردازد. از سوی دیگر نقش این فضا را در دیگر کشورها بررسی کرده و در نتیجه به مشترکاتی دست میابیم که میتواند به فضای معماری معاصر بازگردانده و شکلی نوین بدان بخشد. در تحلیل هایی که از بناهای معماری ایرانی و دیگر کشورها انجام شد میتوان مشترکاتی را در سه دسته خاستگاه های معماری، دیدگاه های معماری و ساختار معماری و با هدف بازنگری فضاهای بازپروری تعریف نمود.

واژگان کلیدی: مراکز بازپروری، آرامش روح و روان، فضاهای معماری، مراکز آرامش ذهنی، معماری ایرانی

^۱ دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شمال، mahemadadyari@gmail.com

^۲ دکترای معماری، استادیار دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شمال، saeidpiri@yahoo.com

*این مقاله برگرفته از پایان نامه کارشناسی ارشد نگارنده با عنوان: "طراحی مرکز بازپروری فکری و روحی با محوریت آرامش ذهنی" با راهنمایی نگارنده ی دوم میباشد.